

עמ"י 9486/06/14 - ח'אלד חמדאן (עציר), יניר עבאידה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

עמ"י 9486-06-14
08 יוני 2014

בפני כב' השופטת רחל ברקאי

1. ח'אלד חמדאן (עציר) 2. יניר עבאידה

מדינת ישראל

בעניין:
העוררים:
נגד
המשיבה:

נוכחים:

העוררים ובא כוחם עו"ד זאיד כנען

ב"כ המשיבה פקד גלית בן חיון

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

בפני ערר על החלטת בית המשפט השלום באילת (כב' סגנית הנשיא השופטת ש. שטרית) במ"י 43768-05-14, מיום 5.6.14, לפיו הורה על הארכת מעצרו של העוררים עד ליום 9.6.14, שעה 12:00, נוכח הצהרת תובע מכוח סעיף 17 (ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996.

הצהרת התובע נגעה לנסיבות בהן תקפו העוררים, ביום 5.4.14, את מנהל מועדון ה"אנגר" באילת וגרמו לו לחבלה של ממש ואף הוסיפו ואיימו עליו. בעקבות אירוע זה שוחררו העוררים בתנאים מגבילים על דרך של הרחקתם מהעיר אילת ובפועל הפרו העוררים הוראה זו בכך שנפגשו מאוחר יותר עם המעורבים בחקירה ובפועל העורר 1 שהה בעיר אילת, בניגוד להוראה בדבר הרחקתו. כן מיוחס לעוררים כי ניסו להניע את המתלוננים לחזור בהם מעדותם בנסיבות בהן בסמוך לכך נפגשו במועדון פאדיס באילת עם בעלי המועדון והמתלונן וניסו לסחוט מהם סך של 5,000 ₪.

על בסיס החשד האמור, ביקשה המשיבה לייחס לעוררים עבירות של: אימים, תקיפה הגורמת חבלה של ממש, קבלת דבר במרמה, היזק לרכוש במזיד. לאחריהם, בכתב יד הוספו העבירות הבאות: הפרת הוראה חוקית ושיבוש הליכי חקירה.

אין חולק כי בסמוך לאחר האירוע מיום 5.4.14, שוחררו העוררים בתנאים מגבילים.

העורר 1 נעצר ביום 25.5.14 בחשד להצתה וסחיטה באיומים בגין אירוע של הצתת המועדון לילה באילת ומעצרו הוארך 3 פעמים עד להגשת הבקשה נשוא הערר שעניינה הצהרת תובע.

העורר 2 נעצר ביום 30.5.14, בחשד להצתה וסחיטה באיומים בגין אירוע ההצתה המיוחס גם לעורר 1 ומעצרו הוארך פעמיים עד לבקשה נשוא הערר שעניינה הצהרת תובע.

ניתן ללמוד מבקשה להארכת המעצר כנגד העוררים, והצהרת התובע שעל בסיסה הוגשה הבקשה להארכת המעצר, כי כתב האישום המתגבש עניינו האירועים שבגינם נעצרו השניים ביום 5.4.14 ושחררו לאחר מכן וכן האירועים שאירעו לאחר שחרורם, תוך ייחוס הפרת הוראה חוקית ושיבוש הליכי חקירה ומשפט, בנסיבות בהן חזרו אל המתלוננים (באירוע מיום 5.4.14) וניסו להניע אותם לחזור בהם מעדותם ואף דרשו מהם סכום כסף, הכל תוך הפרת תנאי השחרור וניסיון לשבש הליכי משפט. בבקשת הארכת מעצר זו, על בסיס הצהרת תובע אין המדינה כורכת את האירועים הנוספים שייחסה לעוררים, במסגרת בקשות המעצר האחרונות שנדונו בעניינים (הצתה וסחיטה באיומים).

בית המשפט קמא נעתר לבקשת המדינה וראה לנכון בנסיבות העניין להורות על הארכת מעצרו של העוררים כדי לאפשר למדינה להגיש כתב אישום בנדון בהינתן המסוכנות הנשקפת מן העוררים והתשתית הראייתית הקיימת ובהינתן חומר החקירה הרב והזמן הנדרש להכנת כתב האישום.

במסגרת הודעת הערר טען ב"כ העוררים כי הבקשה להארכת מעצרו של העוררים הוגשה מלכתחילה לבית המשפט קמא בהעדר ייחוס עבירות של שיבוש הליכי חקירה והפרת הוראה חוקית ובפועל, טען, כי נוכח שורת העבירות שיוחסו לעוררים המדובר באותן עבירות בגין נעצרו העוררים ביום 5.4.14 ושחררו. לפיכך, טען כי מקום ששחררו העוררים בעבר בגין אותן עבירות לא היה מקום להורות על הארכת מעצרו לצורך הגשת כתב אישום. לטענת ב"כ העוררים תובע צרף בכתב ידו את שתי העבירות הנוספות כעילה להארכת מעצרו והן שיבוש הליכי חקירה והפרת הוראה חוקית וזאת מבלי לקבל את רשות בית המשפט ועל כן היה נכון להתעלם מעבירות אלה ולהתייחס לבקשה כפי שהוכנה מראש ובהתאם להורות על שחרורם של העוררים.

לאחר שחזרתי והפכתי בחומר חקירה הרב שבא בפני ובטענות הצדדים, אני סבורה כי דין הערר להידחות.

המדינה, אשר נקלעה, כנראה, לקשיי חקירה באירוע ההצתה המיוחס לעוררים מצאה לנכון להתקדם ולהגיש כתב אישום כנגד העוררים ביחס לתשתית הראייתית הלכאורית שגובשה בעניינם לצורך הגשת כתב אישום בהינתן האירוע המיוחס לעוררים מיום 5.4.14. אומנם, בגין אירוע זה שחררו העוררים בעבר, בתנאים מגבילים. אולם, נמצא לכאורה, כמפורט בחומר החקירה, כי העוררים הפרו תנאים אלו וחזרו וביצעו את עבירת שיבוש הליכי חקירה כשהם פונים אל המתלוננים ומנסים להניא אותם מעדותם. במסגרת בקשה זו להארכת מעצרו, אליה צורפה הצהרת תובע, ציינה המדינה, בסעיף 2 לבקשה, את שתי העבירות הנוספות המיוחסות לעוררים כדלקמן: "**במעשים אלו שיבשו את הליכי החקירה, הפרו הוראה חוקית**".

אומנם, בפרק סעיפי האישום לא צוינו שתי עבירות אלו ואלה צוינו מאוחר יותר בכתב ידו של הטוען המשטרתי. אולם, ועל אף שאין כל התייחסות של בית המשפט קמא לעניין תיקון זה, סבורה אנכי כי ניתן ללמוד על נקלה מן הבקשה כי

כוונת המדינה היתה לייחס לעוררים גם שתי עבירות אלו.

בית המשפט קמא נתן את הדעת לטענות הצדדים וסבר כי בנסיבות של הפרת הוראה חוקית וניסיון לשבש הליכי משפט מתגלמת מסוכנות ממשית מצד העוררים להימלטות מהדין לרבות סיכון בטחון אדם וציבור ועל כן קיבל את הבקשה.

במסקנה זו לא ראיתי לנכון להתערב נוכח המפורט לעיל ודין הערר להידחות.

ניתנה והודעה היום י' סיוון תשע"ד, 08/06/2014 במעמד הנוכחים.

רחל ברקאי, שופטת